

Fiskeriministeren (Knud Rée): Jeg takker de tre første ordførere for deres tilslutning til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Den sidste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dag, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om en dansk besættelsesstyrke i udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1455).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): I 1947 sluttedes den første overenskomst om udsendelse af en dansk styrke til udlandet til varetagelse af visse besættelsesopgaver i forbindelse med den engelske hær i Vesttyskland. Overenskomsten blev afsluttet for 2 år, og den blev fornyet i 1949 igen for 2 år, og siden har man forlænget denne lov een gang for et år. Denne forkortede tidsfrist for forlængelsen hænger naturligvis sammen med hele den ændrede situation i Vesteuropa og den dermed i forbindelse stående udbygning af et fælles vesteuropæisk forsvar, således som jeg har haft lejlighed til at udvikle det ved fremsættelsen i det høje folketing og i de bemærkninger, der ledsager lovforslaget.

I henhold til de gældende planer står de danske styrker syd for grænsen sammen med de norske og engelske styrker som dækkende adgangsvejene til dansk territorium. Ud fra en forsvarsmæssig og strategisk betragtning vil det derfor i dag efter min mening være urimeligt at søge vore styrker trukket tilbage just i dette øjeblik, og det er derfor, dette lovforslag om en 1-årig forlængelse er fremsat, for at man kan afvente en nærmere afklaring af de

problemer, der står i forbindelse med hele det vesteuropæiske forsvarssystem.

Som det er udtrykt i bemærkningerne til lovforslaget, er det tanken at tilvejebringe en vis forøgelse af styrken bl. a. ved tildeling af artilleri, idet vore styrker jo samarbejder og er et hele i forbindelse med de norske styrker på 4 000 mand og den engelske panserstyrke. Når der sker en forøgelse, er det ud fra hensynet til at skabe den bedst mulige taktiske sammensætning, set ud fra helhedens interesse. Den udvidelse, der er tale om, vil bl. a. være betinget af de kaseringsmuligheder, der måtte findes. I henhold til de bestående overenskomster mellem Danmark og England står de danske styrker i øjeblikket som besættelsesstyrker i Tyskland. Men det turde være klart, at vore styrker, hvis der i løbet af den kommende tid skulle ske ændringer i det hidtidige forhold mellem de nuværende besættelsesmagter og Vesttyskland, og hvis de danske styrker fortsat måtte ønskes på den plads, hvor de nu befinder sig, da vil indgå som et led i det almindelige forsvarsberedskab, der er placeret i Tyskland. Dette viser, at der i de forløbne år aldrig i forbindelse med det danske kontingents tilstedeværelse på tysk grund har været tale om forhold, der har mindet om besættelse i den betydning, som vi danske tillægger dette begreb, set på baggrund af perioden 1940—45.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje landsting.

Henry Hansen: Mit parti er enig med den højtærede forsvarsminister i, at det, som forholdene i øjeblikket er i Tyskland, vil være urimeligt at trække de danske styrker hjem, og jeg kan derfor på mit partis vegne give tilslutning til lovens forlængelse.

Stegger Nielsen: Når det ikke har været muligt endnu at trække den danske besættelsesstyrke tilbage, har det sin forklaring i de herskende forhold i Vesttyskland, som ikke har været tilstrækkelig afklarede. Derfor har vi fået en forlængelse af den oprindelige lov to gange, og vi står nu overfor en tredje forlængelse for yderligere et tidsrum af 1 år indtil den 15. maj 1953. Det finder vi fra vor side forståeligt og rigtigt, og det kan jeg anbefale.